

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

ความรู้การภาวนापิสตารมาก

(พระท่านมาจากวัดดอยเทพสมบูรณ จ.หนองบัวลำภู ไถ้ชีวิตวั ๒๙ ตัวมา ถวายรักษาธาตุชั้นร้หลวงตา) ใครจะเป็นคนรับพวกสัตว์ที่เอามา (เขาเตรียมที่ไว้ตรง กำแพง) แล้วแต่พิจารณากัน พวกนี้พิจารณาเอา อย่าให้เราไปหาจุงว้จุงควายอยู่ตาม ทุ่งนา จุงคนมันหนักมากพอแล้ว ยังจะจุงควายเข้ามาอีก ให้พิจารณาเองเถอะ อะไรพอ เปิดทางเราก้ให้เดินกันๆๆ ปล่อยสัตว์ก็เหมือนกัน เอา ให้ปล่อยกันไป ฆ่าสัตว์นี้มัน พิลึก ปล่อยสัตว์นี้ไม่ค่อยไดยิน ฆ่าสัตว์นี้พิลึก ปล่อยสัตว์นี้ไม่ค่อยมี นี้ก็ปรากฏขึ้นละ ให้ พวกนี้ปล่อย

ทองคำเราให้มา เราเปิดรับทองคำ ให้เข้ามา เราไปดูคลังหลวงเอง วันนั้นเป็น ครั้งแรกที่เรานำทองคำและดอลลาร์ไปมอบให้คลังหลวง พอมอบอะไรเสร็จเรียบร้อย แล้วหัวหน้าคลังหลวงก็มานิมนต์เราเข้าไปดู เขาบอกในที่นี่ได้มาเห็นสองท่าน ใครบ้าง ละ คือสมเด็จพระเทพกับหลวงตา เขานิมนต์เราเข้าไปเราเข้าใจทันที ต้องมีส่วนที่จะ เกี่ยวโยงกันละ รู้ทันที ไปดูเรียบร้อยแล้วก็ถาม ทองคำเรารู้สึกมีน้อยนะ เพราะฉะนั้น พอออกมาจึงประกาศสั้นเลย

ที่นี้ทองคำก็ค่อยไหลเข้ามาๆ นี้ก็ได้ ๑๑ ตัน ๗๖๔ กิโล เราพยายามช่วยเข้าสู่ ส่วนรวมๆ มีแต่หาเข้าสู่ส่วนรวมทั้งนั้นแหละ เป็นห่วงเป็นใยลูกหลานไทยเรา ที่ได้ นำมานี้ก็คือปุ๋ยตายายพานำมาเรื่อยๆ แล้วก็นำมาเรื่อยๆ นำไปดูทองคำเรียบร้อยแล้ว ถามทุกสิ่งทุกอย่าง มากี่ประกาศโป้งๆ ตั้งแต่บัดนั้นมาละทองคำ ก็ได้ ๑๑ ตัน ๗๖๔ กิโล มีแต่หาเข้าเรา ไม่เอาออก มีแต่หาเข้าทั้งนั้น หาเข้าทุกทิศทุกทาง ได้ทางไหนเอา ทั้งนั้นละเพื่อลูกหลานภายหลังละซี

ตอนเข้านี้ก็ไปละ ไปทุกวันเพราะความเมตตา ไปโรงพยาบาลนั้นโรงพยาบาลนี้ เอาของไปท่มลงๆ โรงพยาบาลต่างๆ ไปก็มอบให้โรงละสองหมื่นๆ ทุกโรง แล้วของ เต็มรถเทปี้วะ เลย ให้หมดเลย ให้โรงเดียวละวันหนึ่งๆ ให้โรงเดียว ไม่ให้หลายโรง เพราะรถเราไปคันเดียว เราไปของเราสบายๆ ปู้บปู้บไป ไปก็เทลง ไม่ลงรถนะ ไป โรงพยาบาลไหนไม่ลง เขานิมนต์ลงไม่ลง เราเคยลงมาแล้ว ไม่ลงเลยละโรงไหน นั่งอยู่ บนรถ ขนของลงแล้วไปเลย กลับเลยที่เดียว

(นักเรียนอุดรพิทย์ ๗๕ คนมาขอภาวนาถวายเป็นกุศลรักษาธาตุชั้นร้หลวงตา ทุกเสาร์-อาทิตย์) มาหลายคนหะรอ จะไม่ตั้งโรงทะเลาะกันขึ้นในคร้วเราหะรอ เรา ขนาบนี้หลงทิศเลยนะ เอาจริงๆ นะเรา มาผิดเวลาไล่เลย รถก็คันมาเต็มจะเข้ามาวัดมา

ชมวัด มาชมอะไร วัดเต็มบ้านเต็มเมืองไปหาชมไป ไล่ออกเลยไม่ให้เข้า ๔ โมงครึ่งแล้ว มา รถบัสใหญ่ๆ ทั้งนั้นละมาจอดเต็ม จะหลังไหลเข้ามา เราก็ไปพอดีไปนั้นไปไล่เลยให้ กลับหมด ไม่ให้เข้าเลย อย่างนั้นละหลวงตาบัวพูดง่ายนิดเดียว ไม่ได้พูดยากกับโลก พูดง่ายนิดเดียว เอาธรรมเข้าว่าฟังเลย สถานที่นี้เป็นที่สงบท่านรักษาอยู่ มาเพ่นพ่าน อะไร ดูวัดดูวาไปเที่ยวดูเอา ปฏิบัติเจ้าของชี วัดวาเป็นที่อยู่ของผู้ปฏิบัตินี้ละ บอก เท่านั้นละ

(ภาวนาไปๆ จิตในหัวมันพุ่งออกไป เราภาวนาทั้งกายไปแล้วแต่กายมันยังไม่ขาด จะทำอะไรครับ) มันยังไม่ขาดก็พิจารณาตรงนั้น (จิตในหัวมันออกไปแล้ว มันไม่มีตัวที่จะทิ้งกายครับ) ตอนนั้นอยู่ตรงนั้นก่อนนะ ถ้ามันว่างไปหมดแล้วก็พักอยู่ตรงนั้นก่อน แล้วต่อไปค่อยพิจารณาต่อไปอีก มันจะค่อยมีแขนงต่อไปเรื่อยๆ ความรู้ในการภาวนานี้พิสดารมากนะ เวลานี้มันเป็นอย่างนี้ก็ให้รู้อย่างนี้ก่อน เอามันจะเป็นอย่างไรให้มันแตกแขนงออกไป (จิตที่ทิ้งภาวนาไม่ได้มันสว่างหมดแล้ว) ภาวนาไม่ได้ก็ไม่ต้องภาวนา ถึงขั้นมันเป็นเป็น ภาวนาพุทโธๆ ไปถึงขั้นมันหยุดหยุดก็ไปไม่ได้เลย พอหยุดแล้วก็ให้อยู่กับความรู้ที่หยุดนั้นก่อน จนกระทั่งได้โอกาสแล้วมันก็คลี่คลาย ออกมาค่อยพิจารณาต่อไปอีก เวลามันหยุดมันหยุดจริงๆ นะ การภาวนานี้ พุทโธๆ นี้ เราพิจารณาไปๆ สุดท้ายพุทโธไม่มี เหลือแต่ความรู้ ให้อยู่กับความรู้นั้นด้วยสติ นั่นถูกต้อง พอมันคลี่คลายออกมาก็ค่อยพิจารณาต่อไปอีก

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

พร้อมเครือข่ายทั่วประเทศ